

„Božia výzbroj alebo kňazská odev?“

Suspírium: „Hospodinovi patrí zem i to, čo ju naplňa, svet i tí, čo ho obývajú. Kto smie vystúpiť na vrch Hospodina? Kto sa smie postaviť na jeho svätom mieste? (Žalm 24,1.3)!“ Amen.

Pieseň: Chválospev č. 254. 3. verš: „On si ma vždy tak opatruje ako dieťa svoje...“

Krst – Bianka Vyberalová

Pieseň: 223. chválospev 1-6. verše: „Bože veľký, od večnosti...“

Vzdych: „Usiluj sa osvedčiť pred Bohom ako pracovník, ktorý sa nemá za čo hanbiť a správne podáva slovo pravdy. (IITim 2,15)“ Amen.

Lekcia: List apoštola Pavla Efezanom 6,10-20

„Napokon posilňujte sa v Pánovi a v sile jeho moci. Oblečte sa do plnej Božej výzbroje, aby ste mohli obstáť proti úkladom diabla. Veď náš boj nie je proti krvi a telu, ale proti kniežatstvám, mocnostiam, vládcom tohto temného sveta a proti duchom zla v nebesiach. Preto si vezmite Božiu výzbroj, aby ste mohli v ten deň zla odolať a tým, že všetko prekonáte, obstáť. Stojte teda! Bedrá si prepášte pravdou, oblečte si pancier spravodlivosti a obujte si na nohy pripravenosť na ohlasovanie evanjelia pokoja. Nadovšetko uchopte štít viery, ktorým môžete uhasiť všetky ohnivé šípy toho Zlého. Vezmite si aj prilbu spásy a meč Ducha, ktorým je Božie slovo. V každom čase v Duchu proste vo všetkých modlitbách a prosbách. Pritom bdejte so všetkou vytrvalosťou a prosbou za všetkých svätých, aj za mňa, aby mi bolo dané pravé slovo, kedykoľvek prehovorím; aby som smelo zvestoval tajomstvo evanjelia, ktorého vyslancom som v okovách, a slobodne ho ohlasoval, ako som povinný.“

V Duchu a v pravde, modlíme sa. Modlitba:

Vyznávam Ti, Pane môj, že moja imobilná duša, moje skamenené srdce i môj železný um ma celkom odvrhnú od Tvojej blízkosti. Bez Teba nepochopím vstiepenú lásku Kristovu. Som tu v spoločenstve tvojich, a na okraji priepasti, ale s očakávaním hľadím na Tvoju nebeskú tvár. Odpusť mi, drahý Kristus, že iné hlasy počúvam a neviem sa pripojiť na vlny Tvojej milosti. Pomôž sa mi naladiť a stať sa Tvojim sluhom, aby som nezostal nehybným. Velebím Ťa, nebeský Otče, že ma obišiel strach v pochmúrnych dňoch. Duch Boží, naplnil moju vždy putujúcu myseľ, aby som pochopil zmysel Kristovho údelu a môjho povolenia. K Tebe volám Hospodine môj, a Ty odpovieš. Ja Ťa prosím, a Ty všetko dobrotivo daruješ, čo si žiadam. S vďačnosťou a radosťou Ťa ospevujem, a volám Ťa do všedných dní, aby si ma zaodel do Tvojho výzbroja a daroval mi kňazskú službu

v každodennosti. Viem, hoc si blízko, alebo ďaleko, si môj mocný a pravý Boh. Amen.

Pieseň: Žalm č. 134. 1-3. verše: „Vy všetci Bohu slúžiaci...“

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, aj od siedmich duchov, ktorí sú pred jeho trónom, a od Ježiša Krista, verného svedka, prvorodeného z mŕtvych a vládca nad kráľmi zeme. Jemu, ktorý nás miluje, oslobodil nás svojou krvou od našich hriechov a urobil nás kráľovstvom, kňazmi svojmu Bohu a Otcovi: Jemu sláva a moc na veky vekov. Amen. (Zj 1,4-6).“ Amen.

Text: Druhá Kniha Mojžišova 29, 1-9.

Slovo Božie, na základe ktorého Vám zvestujem radostnú zvesť evanjelia skrze Ducha svätého je zapísané v Druhej Knihe Mojžišovej vo vybraných veršoch dvadsiatej deviatej kapitoly

Keď budeš vysviacať kňazov, aby mi mohli slúžiť, urob toto: Vezmi mladého býčka, dva bezchybné barany, ² nekvasené chleby, nekvasené bochníky zamiesané s olejom a nekvasené, olejom potreté posúchy. Priprav ich z jemnej pšeničnej múky. Vlož ich do koša a v ňom ich prinies; priveď aj býčka a dva barany. Potom priveď Árona a jeho synov ku vchodu do stanu stretávania a umy ich vodou. Vezmi rúcha a Árona obleč do spodného rúcha a do plášťa; na to daj efód a náprsník. Potom ho opáš efódovým pásom. Na hlavu mu daj turban a naň pripevni posvätnú čelenku. Vezmi olej na pomazanie, vylej mu ho na hlavu a pomaz ho. Toľko slov Písma Svätého

Milí bratia a milé sestry, vďakyvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Božím rozhodnutím bolo, aby som Ho nasledoval a slúžil Mu. Ja sám som sa začudoval tomuto povoleniu. Dnes už viem, že kto nemá v sebe mierumilovnosť Krista a zodpovednosť voči cirkevnému zboru, nič nezískal od vzkrieseného Pána. Ved' očakávaním každého, veriacich i neveriacich je, aby duchovný vždy bol pripravený, nápomocný, mal vo svojom živote „pripravené slovo vyrieknuté v pravý čas (Prís 25,11).“ Je to neľahká úloha, ale s Ježišom „jeho jarmo je príjemné a bremeno ľahké (Mt 11,30).“ V Rožňave som viackrát počul, že osobnou záležitosťou farára je len modlitba Pánova, a duchovného platia za svoju reč podobne ako psovi, ktorý bráni a ochraňuje jemu zverený dom. Božie slovo

však vôbec nereční o podobných fámach. Dnes, keď sme spolu a slávime Božiu prítomnosť, vnímajme otvorene aká je služba Veľkňaza, nášho Pána Ježiša Krista a akú kňazskú službu zveril nám, všetkým. V Starom a v Novom zákone má obrovskú úlohu zaodievanie. Tak ako aj v súčasnosti veľa dbáme,- na to, čo a ako si oblečieme, čím si naplníme svoje životy, tak žiada Boh od nás, aby k Jeho svätosti a úkonom svätosti sme pristupovali dôsledne. Starozákonní kňazi mali všetko pripravené a ich oblečenie bolo symbolom vernosti, lásky a milosti Božej. Tak, ako ste si dnes zo svojho šatníka vybrali to najcennejšie pre svoje telo i dušu, tak každý sa musí s Pánom zaodieť. Adekvátne oblečenie pre Božiu službu je pripravené pre nás. Telo i dušu zaodieť do oslavného šatstva, je Kristova služba. Ako sláviš služby Božie, s Veľkňazom Tvojho srdca? Ako sláviš dnešný deň s Pánom a s tvojimi blíznymi? On je svätý, a Jeho svätosť, Jeho velebnosť si žiada i Tvoju osobnú hygienu. Treba sa pripraviť na spoločenstvo s Ním. Telo i dušu si treba umyť, aby sme zakúsili moc Božieho kráľovstva. Aké ošatenie nosili starozákonní duchovní? Čo im daroval jediný, svätý a mocný Boh a ako ich zaodel do služby? Povinnou výbavou kňazského výstroja je plášť a spodné rúcho. Plášť, ktorý má svoju hmotnosť. Táto tiaž musí byť prítomná v živote každého z nás. Kto tiaž služby neprijíma, nevie slúžiť celkom Pánovi. Plášť nielen zakrýva všetko, ale má svoju hmotnosť. Kto ju neprecíti, kto ju nezakúsi v službe, je ľahostajný voči Pánovej vinici. Zakrývať, prekryvať je krásne a vznešené, ale neoplatí sa. Drahý brat, milá sestra! Dnes Boh vkladá plášť služby nielen na moje plecia, ale aj na tvoje. Ja nepoznám Tvoju záťaž v službe, ale svoju záťaž, svoje bremeno musíš niesť ty sám. Boh ňa zaodel a pripravil, a preto ho treba pokorou prijať. To, že sme Jeho deti, že On nás povolal, to je aj záťaž, aj bremeno. V chráme nosiť toto bremeno je ľahké, ale doma v rodine, na pracovisku, pred manželom a manželkou, pred deťmi, to už taká samozrejmosť nie je. Toto bremeno je naša každodenná obeta, vyznanie viery – nie som sám svoj, ale patrím svojmu Vykupiteľovi. Ťažké i ľahké bremeno je od Pána. Nebude to jednoduché, veď keď

„Ježiša ukrižovali, vzali jeho vrchné rúcho a rozdelili ho na štyri časti, každému vojakovi jednu (Jn 19,23).“ Svet si chce privlastniť aj tvoje rúcho, ale je to dar Boží. Boh dnes v Ježišovi Kristovi už nedaruje rúcho velebnosti a cnosti, ale pancier spravodlivosti. Ochranný pancier, v ktorom precítíme, že Ježiš je odpoveďou na naše hriechy. Netreba nič zakrývať, ale hrdo bojovať proti zlu, lebo On nás vedie. Navždy bude našim ochranným štítom. On bojuje za nás i dnes. Druhou časťou kňazského oblečenia bol efód. Skladal sa z dvoch častí: z bohatstvom Izraela prekypujúceho vrchného rúcha a spodného rúcha. Prvá časť symbolizovala Božiu slávu a druhá slabosť človeka. Šlachetná jednoduchosť v službe, ktorú obohatí Božia sláva. Videnie nebies, ktoré nie človeka vyzdvihuje, ale všemohúceho Boha vyvyšuje. Slúžiť Pánovi vie len ten, kto pozná velebnosť Božiu, ale i svoje medze a hriechy. K službe Veľkňaza je pridružená poslušnosť. On celý život velebil svojho Otca. Slúžil bohatého a mocného Pána, ale v krotkosti ako náš Majster. Buďme hrdí / hrdé na to, Kto nás povolal, ale pred Jeho tvár vstupujme veľmi obozretne. Božia sláva i nás obklopí, ak nás Ježiš sám svojou službou zaodeje štítom viery. Len ten človek vie uchopiť Božiu moc, kto na svojej spáse i spáse iných „pracuje s bázňou a chvením (Fil 2,12).“ Tretiu časť kňazského odevu predstavoval efódový pás. Na tomto páse sa nachádzali zlaté cengáče a malé granátové jablká. Cengáče symbolizovali ozývajúce sa Božie slovo, a granátové jablká ovocia z počutého slova Božieho. Ten človek, ktorý je previazaný Božím slovom v skutkoch a v slovách, prežíva všetko a nielen dožíva. Ohlasuje evanjelium pokoja, a Ježišov pokoj Ho naplňuje. Odvážne kráča, lebo pozná skutočné hodnoty Božieho slova a ich hlása. Nie „je to muž vnútorne rozpoltený a nestály vo všetkom svojom počínaní.“ (Jk 1,8) Ba naopak, vie ako na to, bez Božieho slova, meča Ducha svätého sa nevie ochrániť.

Ďalšou časťou kňazského výzbroja bol turban. Veľkňaz nosil turban, na ktorom bol presvätý nápis: „Bohu zasvätený.“ Turban nosili vládcovia sveta, ktorí demonštrovali svoju moc, ale kňaz spoločenstva demonštroval len svoje

prvenstvo, ale medzi rovníocennými. Stál na čele spoločnosti. Bol prvý, ale to prvenstvo značilo iba jeho povolenie. Jeho povolenie bolo výsadou spoločnosti. Sila a farcha vyvolenia. Kto je prvý, ten si vždy musí ochrániť svoju hlavu a myseľ. Prilba spásy prináleží každému služobníkovi, ktorý sa postaví do čela spoločnosti. Ježiš od rímskych vojakov obdržal korunu upletenú z trnia. (Jn 19,2) Táto koruna sa stala našou korunou, lebo tak sa Ježiš postavil do čela boja hriechu. Nech aj nás ochráni prilba spásy, aby naše myšlienky boli vedené Prvým a Posledným, Ktorý bol, je a bude. Nech v nás prekypuje radosť z spásy, ktorú nám pripravil náš Kráľ. On pozná cestu záchrany a vyšliapal nám ju. Odvahou sa postavme pred Jeho tvár a povedzme mu rovno: „hľa, tu som, pošli ma!“ (Iz 6,8) Nakoniec sa musí všetko pripevniť posvätnou čelenkou. Prvá dôležitá súčasť odevu rímskeho stotníka: pás alebo čelenka. Dnes pás, opasok je len dekoráciou šatstva, už nič ním nespevňujeme. Opasok, čelenka spevnila šatstvo na kostru tela. Upevniť šatstvo na človeku, to bolo odkazom opasku a čelenky. Čo trebalo upevniť na kňazskom odeve? Pravdu. Opasok, ktorý udržuje to, čo je podstatné. To je zlatý klinec Božieho programu, lebo Boh myslí na zajtrašok, On nežije len v prítomnosti. Nosiť, pripevniť, upevniť Ježišovu pravdu, to je cieľom posvätnéj čelenky. Ježiš je pravda. Len s Jeho pravdou vieme bojovať proti premnoženému zlu a nepravosti. Duchovné ukotvenie pri Ježišovi. Bedrá si prepásť pravdou, znamená pevne stáť. Stojte teda, milí bratia a drahé sestry, lebo „Boh je svetlo, a niet v ňom žiadnej tmy (I Jn 1,5).“ Toto šatstvo kňazi nosili vo svätyni. Mohli by sme povedať: byť svätými v chráme Božom, je jednoduché. To nám zazlieva i tento svet. Preto praktickosť tohto výzbroja udáva práve meč Ducha. Žiť s Božím slovom znamená byť praktizujúcim kresťanom. Tieto slová ožijú aj doma, tieto slová budú živé i v práci, tieto slová zasvätia moju mimoškolskú i mimopracovnú činnosť. Len prostredníctvom meča Ducha sa stane naša rodina spoločným krbom, len prostredníctvom meča Ducha sa stane naša trieda, náš pracovný tím ozajstným bratským spoločenstvom, len prostredníctvom meča Ducha sa stane moja komôrka príbytkom Božím. Jedine slovo Božie má moc pretvoriť človeka a

zasvätiť a ochrániť ho. Boh nás i dnes pripravuje do služby, zaodeje, priodeje našu nahotu, aby sme vedeli, že tam sa postaví, alebo obnoví Jeho svätyňa, kde On je prítomný. Ježiš vstúpil do najsvätejšej časti svätyne, aby nás zachránil. Nech nás Jeho obeta zaodeje do toho bieleho rúcha, ktoré sa vybielilo Jeho krvou. Amen.

Modlitba:

„Ďakujeme Ti, Hospodine náš v mene Ježiša Krista, že dávaš múdrosť a z Tvojich úst vychádza poznanie a rozumnosť (Prís 2,6).“ Odpusť nám, že často sa nám nedostáva múdrosti dosť, ale teraz Ťa vrúcne prosíme, o svetlo a teplo, lebo Ty všetko rozdávaš štedro a bez výčítiek (Jk 1,5).“ „Až potiaľto si nám pomáhal (ISam 7,12b), a vieme, že Ty nám pomôžeš naisto. Vyznávame Ti, že zo všetkých strán sme sužovaní, no nie stiesnení; sme bezradní, no nie zúfalí, sme prenasledovaní, no nie opustení; sme zrážaní k zemi, no nehynieme; stále nosíme na tele Ježišovo zomieranie, aby bol na našom tele zjavný aj Ježišov život (IIK 4,8-9). Nahí sme vyšli zo života matky, Ty si nám veľa dal i vzal, ale nech je požehnané Tvoje meno (Job 1,21b).“ Sme pred Tebou v tichosti, lebo vieme, že Tvoj deň je blízko! Ty si pripravil obeť v Kristovi i dokonal a , - posvätil tých, čo pozval (Sof 1,7).“ Do Tvojich rúk vkladáme, naše rodiny s deťmi, našich ustarostených, osamotených, vo viere skrúšených, biednych v nádeji a chorých na nemocničnom lôžku, zarmútených a spomínajúcich. „Kto má uši na počúvanie, nech počúva (Mt 4,9)!“, lebo Tvoja výzbroj je jediná, ktorá nás podrží nad vodou. Ty si nás vyzbrojil v Kristovi, ale len pre ochranu našich duší. Ty si nás zaodel ako kňazov do služby, aby sme my svetskí i duchovní predstavitelia cirkevného zboru vedeli prijať Tvoju veľkňazskú službu. Buď velebený, že si i namiesto nás konal, a daruj nám to biele rúcho, ktoré stačí každému, ktorí prichádzajú zo súzhenia. Daruj nám Tvojou vernosťou všetko drahý Kristus, poslušný Kňaz i všemohúci Kráľ neba i zeme. Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „A tak teda už nie ste cudzinci a prisťahovalci, ale ste spoluobčania svätých a členovia Božej rodiny. (Ef 2,19).“

Požehnanie: „Vy však ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud určený na vlastníctvo, aby ste oznámili veľké skutky toho, čo vás povolal z temnoty do svojho predivného svetla. (IPt 2,5)“ Amen.

Pieseň 572. chválospev 1-3. verše: „Bože náš, najvyšší Pane!...“